

Pomoc!!

Něco se děje a já nevím
co?! Nerozumím tomu,
co se se mnou děje?!

Už mě vezou!

Ale nevím proč?! A kam?!

Vítáme vás
v psychiatrické
léčebně Bohnice

Zabouchly se za mnou
dveře. A nemají kliku!!
To neukecám.

Tak jsem tady!? Udělejte se mnou něco?!
Příjmový pohovor!!

Příjmová medikace.
Následná likvidace mé osoby.

Kurtování a jiné
depresivní prostředky.
naprostá bezmocnost.

Jsem definitivně
za mřížemi.
Proč, komu, co
jsem udělal?!
Myslel jsem si,
že mi pomůžou?!

Nedostatek informací,
o tom, kde a proč jsem.
Nerozumím tomu?! Co jsem
provedl, za co?!? Jediné co chápu,
je to, že do mě horem dolem
budou prát léky a injekce.

Strašně dlouhá a příšerně strašidelná noc. Ráno vizita. Něco mi říkají. Nerozumím co?! Mluví latinsky. Snažím se jim něco vysvětlit, ale pouze tupě blábolím a slintám a to mi opravdu jde. Primář i mladá praktikantka mají radost z úspěšně zahájené farmakoterapie.

Žiji!! Mám svoji postel a stoleček a už mě nekurtujou. Na pokoji je nás 10 a já jediný se nepomočuji (zatím). Jediné informace, které mám, jsou od mých spolupacientů. A opravdu mne velmi děsí!!! Cítím, že se zblázním, pokud se to tedy už nestalo!?!

Jsem tu chvíli a už jsem zjistil, že kromě pokoje jsou zde i jiné úžasné prostory, jako kuřárna nebo jídelna. Na kuřárně se odehrává veškerý společenský život. Chodí sem i zapřisáhlí nekuřáci (A co neumí, se zde naučí). Za cigára koupíš všechno. I takovou vzácnost, jako je „bojlerák“. Totiž turek zalitý teplou vodou z vodovodu.

Kapitola sama pro sebe je **jídelna**. Jí se zde 5x denně. A pokud člověk není vybíravý, dokonce mu zde i chutná. Den začíná testem inteligence. Rozdělat salám pečlivě zalitý v igelitu nebo otevřít jogurt bez pomoci ostrých předmětů. Oběd bývá dobrý, někdy i teplý a jedlý. V plastové misce dokonce můžeš mít kromě dnešního špenátu i zbytky včerejší omáčky.

Ten, kdo rád stojí fronty, si zde opravdu užije. **Fronta na léky**, drčené ve skleničce a zapité panákem teplé vody, fronta na vlastní peníze či důchod, fronta na vážení jako na jatkách, fronta na koupelnu [máš-li štěstí, fronta na propustky].

A když se už konečně přizpůsobím, na všechno si zvyknu a začne se mi zde i líbit přijde primář s lékařkou a oznámí mi, že odcházím domů. **Tam, kde to všechno začalo!**

Takže mám reálnou naději, že se sem brzy vrátím.

HURÁ!!!

